

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Kunst en cultuur 9
 Kerk 10
 Buitenland 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE
 Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
 Hoofdredacteur
 Bert Claerhout
 Eindredacteur
 Peter Gordts
 Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
 Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
 Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge
 Liselotte Anckaert
 Diocesaan Centrum Groenhove
 Bosdreef 5
 8820 Torhout
 tel. 050 74 56 38
 liselotte.ancaert@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING
 Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
 Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Een moedige keuze van de paus

Met zijn beslissing om op 28 februari af te treden, schreef paus Benedictus XVI geschiedenis. In een geglobaliseerde wereld waarin lokale Kerken op hun eigenheid zijn gesteld, is het leiden van een wereldkerk een bijna bovenmenselijke opdracht. Door de stijging van de gemiddelde levensduur kan een paus statistisch makkelijk tachtig en ouder worden, maar hoe realistisch is het te verwachten dat iemand van die leeftijd zo'n veeleisende taak tot zijn dood kan uitoefenen? Dat probleem zal in de toekomst nog opduiken als een paus op zijn fysieke en mentale grenzen stuit en zich daardoor niet langer in staat acht krachtadig te besturen. De 85-jarige Benedictus XVI heeft dat ingezien en – tegen de traditie in – beslist een stap terug te doen. Zijn voorbeeld krijgt in de toekomst ongetwijfeld navolging. Tevens wordt de vraag of ook een paus op zijn vijftienzeventigste niet moet aftreden, opnieuw actueel.

Toen kardinaal Joseph Ratzinger op 19 april 2005 tot paus werd verkozen, was hij net 78 geworden. Kiezen voor een paus van die leeftijd is niet meteen kiezen voor vitaliteit. Duidelijk was dat het college van kardinalen met Benedictus XVI resoluut opteede voor de voortzetting van het beleid van Joannes-Paulus II. Kardinaal Ratzinger belichaamde stabiliteit en continuïteit, vanuit die optiek was zijn verkiezing geen verrassing. Velen die op vernieuwing hadden gehoopt, wisten meteen dat er weinig of geen toegevingen moesten worden verwacht – zeker niet wat de afschaffing van het verplichte priestercelebaat en de kwestie van de vrouw in het ambt betrof. Benedictus was er de man niet naar om plotsklaps een andere richting in te slaan. Net als zijn voorganger legde hij de nadruk op de geloofsleer en de verkondiging, en op de profilering van het christen-zijn.

In tegenstelling tot zijn voorganger was Benedictus XVI veeleer een bevlogen theoloog en een academicus. Zijn encyclieken getuigen van een grondige reflectie over christen-zijn, over waarheid en tolerantie,

en over de taak van de Kerk. Opmerkelijk is ook zijn Jezus-trilogie, de neerslag van een intense, persoonlijke zoektocht 'naar het gelaat van de Heer'. De communicatie met de media daarentegen was niet zijn sterkste kant, al was dat zeker ook deels te wijten aan zijn entourage. Sommige Romeinse kardinalen blonken uit in ongelukkige verklaringen of spraken elkaar tegen op, waardoor ze de paus eerder in dan uit de wind zetten. Zelfs gezaghebbende kardinalen hadden het over „zware bestuursproblemen” en „verkeerde communicatiestrategieën”.

Door de vele kleine en grote inschattingfouten was het de afgelopen acht jaar dan ook nooit stil rond Benedictus XVI. Er was het dispuut met de moslims na een lezing over geloof en rede in Regensburg en er was de heisa naar aanleiding van de toenadering tot de aanhangers van de overleden Franse bisschop Marcel Lefebvre. Een van die traditionalistische bisschoppen, mgr. Richard Williamson, bleek een negationist te zijn. Maar vooral de wereldwijde schandalen over seksueel misbruik confronteerden Benedictus XVI met de grootste uitdaging uit zijn leven: het kwaad met wortel en tak uitroeien.

Het lijkt geen twijfel dat de vele pedofilieschandalen niet alleen de Kerk in een van de grootste crisissen van de afgelopen eeuwen hebben gedompeld, maar dat ze ook Benedictus XVI persoonlijk en mentaal hebben getekend. En alsof al die ellende niet volstond, kreeg de geloofwaardigheid van het Vaticaan vorig jaar een nieuwe deuk door het uitlekken van tal van vertrouwelijke documenten in de media. Alles wees erop dat de paus zijn greep op de curie kwijt was, dat er zich achter zijn rug allerlei intriges afspeelden en dat hijzelf niet meer over de nodige weerbaarheid beschikte om daar paal en perk aan te stellen. De keuze die zich opdrong, was duidelijk: laten begaan en aanblijven, of aftreden en plaats maken voor vernieuwing. Benedictus koos moedig voor dat laatste. 99

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Gebod van de liefde

KERK & leven, 30 JANUARI 2013

De lezersbrief van Jan Vanden Berghe over het gebod van de liefde mag gerust naar het Vaticaan worden verstuurd. Ik heb de indruk dat onze kardinalen misschien wel een geloof hebben dat bergen verzet, maar weliswaar met een tekort aan liefde. Hoe moeten we anders verklaren dat we zo lang moeten wachten op gehuwde priesters?

Romain GHIJS, Zwalm

Woord Gods verdraaiden en Hij waarschuwde dat veel zonden zouden worden vergeven, maar nooit die tegen de heilige Geest.

Elitaire godgeleerden zullen mij nu misschien een creationist noemen, een naïeve Bijbelgetrouwe gelovige. Ik weiger evenwel elke verdere discussie met hen. Ik volg Jezus' goede raad door uit hun kring vandaan te gaan.

Walter Claeys, Boom

Eenoudergezinnen

KERK & leven, 23 JANUARI 2013

Wat is het leven super eenvoudig voor lezer Gerard Hermans. Je luistert en handelt stipt naar de voorschriften, regels, wetten en geboden van de Kerk en alles komt voor iedereen in orde. Nergens nog lijden of problemen... Wat is hij toch streng voor zijn medemens. Ik mis bij hem empathie, mildheid en barmhartigheid, zoals Jezus het ons is komen voordoen.

Jo SPOOR, Borsbeek

Doe zo voort!

KERK & leven, 26 DECEMBER 2012

Vorig jaar las ik in uw blad een interview met Didier Vander Steichel, de directeur van de Stichting tegen Kanker. Hij vertelde daarin over zijn geloof. Ikzelf ben al enkele jaren herstellende van borstkanker en ik heb veel aan Vander Steichels woorden gehad. Het geloof komt in de oncologie overigens niet zo vaak ter sprake.

Ook het interview met Jean Bosco Safari in KERK & leven van 26 december greep me aan. Ik ben namelijk zelf een adoptiekind. Mijn moeder was 27 toen ze me afstond omdat ze niet met mijn vader kon huwen. Ongehuwd zwanger zijn paste immers niet in de tijdgeest van het katholieke Vlaanderen van destijds.

Het contact met mijn moeder – ze verblijft nu in een rusthuis – is nog altijd niet hersteld. Over het verleden van mijn vader wil ze niet praten en zelfs een gewoon bezoekje van mij kan ze niet aan. Doordat ze decennialang alles moest verzwijgen, heeft ze een ondoordringbare muur rondom haar gebouwd. Dat stemt mij zeer verdrietig.

Uw bijdrage over Jean Bosco Safari was voor mij dan ook een hartonderderiem, ik heb er veel uit geleerd. Ik hoop dat KERK & leven nog geregeld over de problematiek van adoptie zal schrijven, want die veroorzaakt nog steeds veel verdoken leed in onze samenleving. Nogmaals dank voor die bijdragen en doe zo voort!

Monique WILLEMS, Beveren

Neoliberalisme

KERK & leven, 2 JANUARI 2013

De lezersbrief Neoliberale samenleving? vond ik bedenkelijk en weinig christelijk. Veel van wat er in onze maatschappij misloopt, is zeker te wijten aan het neoliberalisme. Lees: aan een dolgedraaid economisch systeem dat mensen uitperst en uitbuit en voorbijgaat aan het feit dat de economie

er moet zijn voor de mens, en niet omgekeerd.

Lezer Van Buggenhout stelt dat „de Belgische samenleving extreem collectivistisch is” en dat er „enorme uitgaven zijn voor de sociale zekerheid”. Me dunkt dat velen blij mogen zijn dat we (nog) een degelijke sociale zekerheid hebben voor wie er nood aan heeft. Desondanks is volgens de officiële normen nog altijd een op de zeven Belgen arm. Ons land is dus helemaal niet extreem collectivistisch. De welvaart wordt nog altijd niet gelijk genoeg verdeeld. Ware christenen weten dat ze moeten delen met anderen en niet te veel voor zichzelf moeten willen houden. De christelijke boodschap moet niet alleen in woorden, maar ook en vooral in daden worden beleefd.

Het klopt dat de arbeid in ons land zwaar belast wordt. Om die druk op de arbeid te verminderen, moet er wel iets anders gebeuren, zoals de invoering van een rechtvaardige belasting op grote vermogens. Tot nu toe houdt een deel van de politieke klasse dat tegen, wellicht mede uit eigenbelang.

Tot slot moet het me van het hart dat het mij ergerde Bart De Wever in uw blad te zien opduiken bij de overgang naar het nieuwe jaar. Die man is het boegbeeld van een partij die zich bezondigt aan extreme demagogie en populisme. Het is mij een raadsel waarom KERK & leven hem een forum gaf.

Denis BOUWEN, Mortsel